

Lovforslag nr. L 234. Fremsat den 25. april 2006 af Kristian Thulesen Dahl (DF), Christian H. Hansen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Poul Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om valg til Folketinget

(Forhøjelse af pensionsalderen fra 60 år til 67 år)

§ 1

I lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 273 af 20. april 2004, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 1, ændres »60 år« til: »67 år«.

§ 2

I lov om valg til Folketinget, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 27. juni 2004, som ændret ved § 1 i lov nr. 294 af 27. april 2005, § 78 i lov nr. 537 af 24. juni 2005, § 46 i lov nr. 540 af 24.

juni 2005 og § 12 i lov nr. 542 af 24. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. I § 110, stk. 1, ændres »60 år« to steder til: »67 år«.

§ 3

Loven har virkning for ministre og medlemmer af Folketinget, der går på pension fra den 1. januar 2017 eller senere. Indtil den 31. december 2022 er forhøjelsen af pensionsalderen dog til 65 år og derefter indtil den 31. december 2024 til 66 år.

Bemærkninger til lovforslaget

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at pensionstidspunktet skal være ens, hvad enten man skal pension som folkepensionist, forhenværende minister eller medlem af Folketinget. I dag er forhenværende ministre eller medlemmer af Folketinget berettiget til såkaldt egenpension, allerede fra vedkommende er fyldt 60 år.

Forslaget om ens pensionstidspunkt er blevet aktualiseret efter regeringens oplæg »Fremtidens velstand og velfærd« af 4. april 2006, hvori et af de centrale punkter er en senere tilbagetrækning fra arbejdslivet. Regeringen lægger op til, at folkepensionsalderen hæves frem mod 2025, så den igen udgør 67 år. Regeringen vil hæve folkepensionsalderen med 1 år i 2023 og med yderligere 1 år i 2025.

Dansk Folkeparti mener, at det er en logisk følge af regeringens forslag, at pensionsalderen for ministre og medlemmer af Folketinget tilsvarende skal hæves fra de nugældende 60 år til 67 år. Dermed kommer pensionstidspunktet for ministre og medlemmer af Folketinget til at matche pensionstidspunktet for befolkningen generelt.

Overgangsordning

Regeringen foreslår i sit udspil, at efterlønsalderen og folkepensionsalderen sættes op i følgende intervaller:

Efterlønsalderen fra 60 år til 61 år i 2017, fra 61 år til 62 år i 2019 og fra 62 år til 63 år i 2021.

Folkepensionsalderen fra 65 år til 66 år i 2023 og fra 66 år til 67 år i 2025.

Dansk Folkeparti mener, at pensionstidspunktet for ministre og medlemmer af Folketinget skal ændres fra 60 år til 65 år *første gang*, der ændres i efterlønnen. Derefter skal pensionstidspunktet ændres *samme år*, som folkepensionsalderen hæves. Det giver følgende forløb:

Fra 60 år til 65 år første gang, der ændres i efterlønnen. Gennemføres regeringens oplæg uændret, bliver det i 2017.

Derefter fra 65 år til 66 år og fra 66 år til 67 år samme år, som folkepensionsalderen hæves. Gennemfø-

res regeringens oplæg uændret, bliver det i henholdsvis 2023 og 2025.

Det skal understreges, at ændringerne skal ske samtidig med de ændringer, som Folketinget måtte vedtage vedrørende efterlønsalderen og folkepensionsalderen.

Dansk Folkeparti ønsker en længere overgangsordning for efterlønsalderen og folkepensionsalderen end den af regeringen foreslåede, og såfremt Folketinget måtte vedtage en anden overgangsordning for efterlønsalderen og folkepensionsalderen, skal ændringerne for ministre og medlemmer af Folketinget følge den nye overgangsordning. I givet fald er Dansk Folkeparti indstillet på at fremsætte ændringslovforslag herom.

Reglerne i dag

Egenpension til ministre

I dag er en minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende er fyldt 60 år. Såfremt den pågældendes erhvervssevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, kan finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Helbredsævnet bestemme, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpensionen udbetales dog tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag.

Egenpension til folketingsmedlemmer

I dag er et folketingsmedlem berettiget til egenpension, når vedkommende i én eller flere perioder har været medlem af Folketinget i mindst 1 år. Pensionen ydes fra udløbet af det tidsrum, for hvilket der er udbetalt grundvederlag, såfremt den pågældende på dette tidspunkt er fyldt 60 år, og ellers fra den dag, da vedkommende opnår denne alder. I ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, kan

der dog ved beslutning af Folketingets præsidium bevilges et tidligere medlem, der ikke er fyldt 60 år, en pension, hvis størrelse fastsættes i det enkelte tilfælde.

Skriftlig fremsættelse

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om valg til Folketinget. (Forhøjelse af pensionsalderen fra 60 år til 67 år).

(Lovforslag nr. L 234).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovbekendtgørelse nr. 273 af 20. april 2004 om vederlag og pension m.v. for ministre.

§ 4. En minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende er fyldt 60 år. Såfremt den pågældendes erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, kan finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Helbredsnavnet bestemme, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpensionen udbetales dog tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter § 3, stk. 1.

Lovbekendtgørelse nr. 704 af 27. juni 2004, som ændret ved § 1 i lov nr. 294 af 27. april 2005, § 78 i lov nr. 537 af 24. juni 2005, § 46 i lov nr. 540 af 24. juni 2005 og § 12 i lov nr. 542 af 24. juni 2005, om valg til Folketinget.

§ 110. Et folketingsmedlem er berettiget til egenpension, når han i én eller flere perioder har været medlem af Folketinget i mindst 1 år. Pensionen ydes fra udløbet af det tidsrum, for hvilket der er udbetalt grundvederlag, såfremt den pågældende på dette tidspunkt er fyldt 60 år, og ellers fra den dag, da han opnår denne alder. I ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, kan der dog ved beslutning af Folketingets præsidium bevilges et tidligere medlem, der ikke er fyldt 60 år, en pension, hvis størrelse fastsættes i det enkelte tilfælde.

Lovforslaget

§ 4. En minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende er fyldt 67 år. Såfremt den pågældendes erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, kan finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Helbredsnavnet bestemme, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpensionen udbetales dog tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter § 3, stk. 1.

§ 110. Et folketingsmedlem er berettiget til egenpension, når han i én eller flere perioder har været medlem af Folketinget i mindst 1 år. Pensionen ydes fra udløbet af det tidsrum, for hvilket der er udbetalt grundvederlag, såfremt den pågældende på dette tidspunkt er fyldt 67 år, og ellers fra den dag, da han opnår denne alder. I ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, kan der dog ved beslutning af Folketingets præsidium bevilges et tidligere medlem, der ikke er fyldt 67 år, en pension, hvis størrelse fastsættes i det enkelte tilfælde.